41. NEGATIVE COMMANDS OR PROHIBITIONS

A negative command or prohibition is expressed by the familiar 'Thou shalt not . . .', 'Ye shall not . . .', i.e. by the negative with the Imperfect; the negative is never used with the Imperative.

Thou (m.) shalt not keep is (i) לא תְּשָׁמֹר for permanent prohibition, and (ii) אַל תִּשְׁמֹר for immediate prohibition. (In colloquial English (i) means 'Never keep', and (ii) 'Do not keep—now'.)

Note: It will be pointed out later (pp. 114. (b) and (c)) that, in one instance in the regular verb and frequently in weak verbs, the Imperfect has a shortened form. When an immediate prohibition is expressed, \(\frac{1}{2} \frac{1}{2} \) is used with the shortened form of the Imperfect—where there is one.

EXERCISE 12

judgement, justice מְשְׁפָּט		he judged	בּבַתְּ
righteousness truth Sabbath	\$ָּדָק אֱמֶת שֲבָּת	he pursued he persecuted (with acc.)	ָרַדָּרְ רָדַרְּ
face (pl.) before, i.e. to the face-of	לפונ. פֿנים בּיים	he pursued (after)	רָדַף אַחָּבי
before me, i.e. to my face	לְפָנֵי		

N.B. The pl. of הָיָה (he was) is הָיל (they [m. & f.] were).

- ,, (m.) of יְהְיֶה (he will be) is יְהְיָר (they [m.] will be). Similarly
- ,, of רָאָה (he saw) is רָאָר (they [m. & f.] saw), and
- ,, (m.) of יְרָאָה (he will see) is יָרָאָר (they [m.] will see).

(1) דָּבֶּר אֶלְהִים אֶל־משֶׁה נְבִיאוֹ פְּנִים אֶל־פְּנִים (2) מִי אֲנִי וּמֵהִ־בֵּית־אָבִי כִּי אָמְשׁל בְּעָם הַנְּדוֹל הַזָּה, וְאָנֹכִי נְעַר (3) בְּּךְּ בְּחַׁרְתִּי לְמֶׁלֶךְ עַל־יִשְּׂרָאֵל, וְאַתָּה תִשְׁפֹּט אָת־עַמִּי בְּצָּׁדֶק וּבְמִשְׁפָּט, כִּי צַדִּיק אָנֹכִי, יהוה אֱלֹהֶיךְ (4) מִשְׁפַּט־צָּׁדֶק יִהְיָה

^a Pausal form.

לָכֶם בָּאָבץ אַשֶּׁר אָנֹכִי נֹתָן לָכֶם (5) הָנָנִי שֹׁלֶחַ אֹתָךּ אֵל־אַנִשֶּׁי־ ָּהָעִיר הַוּאַת, וַאַנִי יָדַעתִּי כִּי לֹא יִשְׁמִעוּ אֵל־דְּבָרֵיךְ (6) שְׁמֹר אָת־יוֹם־הַשַּׁבָּת, כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַיהוה אֱלֹהֶיךּ (7) זְכְרוּ אָת־ תּוֹרַת־יהוה אֲשֵׁר נָתַן לָכֵם עַל־הַר־סִינֵי בְּיַד־משֵׁה (8) צֵּדֵק צָֿדֶק תִּרְדּף, כִּי צַדִּיק אֶנִּי (9) לא תִכְרֹת בָּרִית עִם־הֶעֵמִים ָהָאָלֵה, כִּי אָת־הָרַע בִּעִינֵי עֲשׂוּ (וֹס) רְדְפוּ אַחַרֵיֹ־הָאַנֶשִׁים כִּי ָנְצָאוּ מָן־הָעָיר הַמִּדְבֶּרָה (נו) אַל־תִּשְׁלְחוּ מֵלְאַכִים אַל־פַּרְעֹה, בּי לֹא בִמְצְרַיִם יִשׁוּעַת־יִשְׂרָאֵל (12) אוֹי לָכֶם הַרֹדְפִים אָת־ הַצַּדִּיק, וְיִרְאַת־יהוה אֵין בָּכֶם (13) מַה־בֶּן־אָדָם כִּי תִוְכֹּר אֹתוֹ (15) עִמְדוּ לִפְנֵי־יהוה בְּיִרְאָה וְעִבְדוּ אֹתוֹ בָּאֲמֶת (14) אֹתוֹ יִהִיוּ לְךְּ אֱלֹהִים אֲחָרִים לִפְּנֵי (16) כַּרַת אֵלֹהִים לְפְנֵיכֶם אַתְּר מַי־הַנְּהָר (17) אָנֹכִי שֹׁלֵחַ אָת־מֵלְאָכִי לְפְנֵיכֶם וְהוּא יִשְׁמֹר אָתָכֶם בַּדַּרֵדְ אַשֶּׁר אַתָּם הֹלְכִים (18) שָׁפִטוּ, הַשְּׁמַׁיִּם, בֵּינִי וּבֵין עַמִּי, כִּי אֵין צַדִּיק בָּאֶרֵץ (19) בַּיּוֹם הַהוּא אֶשְׁפֹּט אָת־הָעִיר הָרְשָׁצָה הַוּאַת, כִּי אֵין בָּה מִשְׁפָּט (20) מִשְׁפָּטִי צָּׁדֶק וָאֲמֶת ריהוה לָהֶם הָאֹמְרִים לָּמֶה תִקְרָאוּ בְשֵׁם־יהוה (21)

(1) Thou, Lord, wilt keep me from all evil, for I (have) walked before Thee in righteousness and in truth. (2) These are the judgements which Moses gave to the children of Israel in the wilderness of Sinai. (3) Judge thou me with righteousness, for I am righteous. (4) Remember ye the words of My law and keep ye My covenant all the days that ye are in the land which I give to you. (5) Thou wilt rule over this people with righteousness, as thy father before thee. (6) Who am I that I should judge thy people? (7) Why, Lord, wilt Thou pursue me in the day and in the night? (8) Say ye, 'There is none ("not") holy as the Lord

^{*} הְּנָּה takes suffixes: הָנָּרְ (also הָנָּרְ) 'behold I', הָנָּךְ 'behold thou'.

b Pausal form.

^e See vocab., p. 77.

d The vocative is expressed by the article, here 'O heavens'.

e Use pronoun for emphasis.